

בשבח אחותי / ויסלבה שימבורסקה

תרגום: רפי וייכרט

אחותי אינה כותבת שירים

ונראה שכבר לא תתחיל לפתע לכתב שירים.

זה בא לה מאמא, שלא כתבה שירים,

ומאבא שאף הוא לא כתב שירים.

תסת קורת הגג של אחותי אני מרגישה בטוחה:

בעלה של אחותי לא היה כותב שירים בעד שום הון שבעולם.

ואף שזה נשמע כמו יצירה של אדם מצדוֹנסקי

אף אחד מן הקרובים אינו עוסק בכתיבת שירים.

במגרות של אחותי אין שירים ישנים

ובתיק שלה אין שירים חדשים.

וכשאחותי מזמינה לארוחת צהרים

אני יודעת שאין בכונתה לקרא באזני שירים.

המרקים שלה מצוינים בלא מחשבה תחלה

והקפה אינו נשפך על כתבי היד.

במשפחות רבות איש אינו כותב שירים,

ואם כן – אדם אחד בלבד, לעתים רחוקות

לפעמים השירה שוטטפת במוֹרד מפלי הדורות,

דבר היוצר מערבולות מסכנות ברגשות ההדדיים.

אחותי מטפחת פרֹזָה דיבורית לא רעה

וכל כתיבתה הספרותית מסתכמת בגלילות מחפשה

עם טקסט שמבטיח מדי שנה אותו הדבר:

קשתשוב

אז הכל

הכל

הכל תספור.

1. אילו אמצעים רטוריים ניתן למצוא בשיר? מה מטרתם?

2. חפשו מי הוא אדם מצדוֹנסקי ומדוע השוותה את הסיטואציה המתוארת ליצירה שלו:

3. כשכותבת שימבורסקה:

"במגרות של אחותי אין שירים ישנים

ובתיק שלה אין שירים חדשים.

וקשאחותי מזמינה לארוחת צהרים

אני יודעת שאין בכונתה לקרוא באזני שירים."

מה מטרת האמירה הזו? ומה זה אומר על שימבורסקה והרגלי הכתיבה שלה?

4. "לפעמים השירה שוטפת במוֹרֵד מפְּלִי הדורות,

דבר היוצר מערבולות מסכנות ברגשות ההדדיים."

מהי כוונתה של ויסלבה שימבורסקה במשפט הנ"ל? מדוע דבר זה עלול ליצור רגשות מתוחות ומסוכנות?

5. מהי דעתכם על סיום השיר? האם ניתן לאפיין אותו כסיום סגור, פתוח, מעגלי או אחר? פרטו

